

Sygn. akt VI Cz 1333/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Halina Garus

Sędziowie SSO Hanna Morejska

SSO Agnieszka Polak (spr)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 listopada 2017r.

sprawy z powództwa R. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie

na skutek zażalenia pozwanego (...) S.A. w W.

od postanowienia zawartego w wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 23 maja 2017r. sygn. akt I C 120/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt VI Cz 1333/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 maja 2017r. Sąd Rejonowy w Częstochowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa R. G. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zadośćuczynienie w związku ze śmiercią osoby bliskiej, oddalił powództwo (pkt 1) i odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu (pkt 2).

Sąd Rejonowy uzasadniając orzeczenie o kosztach procesu wskazał, że zachodził wypadek szczególnej wagi przewidziany w art. 102 k.p.c. Z uwagi na charakter sprawy, głębokie przekonanie powoda o należnym mu zadośćuczynieniu za stratę osoby bliskiej (babki powoda), wiek powoda rozpoczynającego dopiero dorosłe życie i jego sytuację materialną (prowadzi samodzielnie gospodarstwo domowe, uzyskuje dochód w wysokości 1.460 zł) zasadnym było nieobciążanie go kosztami procesu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c. poprzez uznanie, że w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, który daje podstawy do nieobciążania strony przegrywającej kosztami, mimo że z akt sprawy oraz postawy powoda wynika, że taki szczególny wypadek nie ma miejsca.

W oparciu o przedstawiony zarzut pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego od strony powodowej na rzecz strony pozwanej w wysokości łącznej oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Argumentując swoje stanowisko pozwany podniósł, że powód był reprezentowany w toku postępowania likwidacyjnego i sądowego przez profesjonalnego pełnomocnika, który domagał się zasądzenia na rzecz powoda kwoty 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Żądanie to było oczywiście bezzasadne, co skutkowało oddaleniem powództwa. Pozwany już na etapie postępowania likwidacyjnego udzielał stronie powodowej stosownych wyjaśnień, ale powód wystąpił z żądaniem na drogę sądową, a pozwany był zmuszony ponieść koszty celowej obrony. Zdaniem skarżącego w tej sytuacji nie występują wyjątkowe okoliczności przewidziane w art. 102 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis art. 102 k.p.c. realizuje zasadę słuszności, ale nie konkretyzuje pojęcia „przypadku szczególnie uzasadnionego”. Zakwalifikowanie przypadku jako „szczególnie uzasadnionego” wymaga rozważenia przez sąd całokształtu okoliczności faktycznych danej sprawy. Sąd zobligowany jest wziąć pod uwagę nie tylko fakty związane z przebiegiem samego procesu, ale także czynniki o charakterze „zewnętrznym”, np. dotyczące sytuacji majątkowej i życiowej stron postępowania. Zgodnie z ugruntowanym poglądem Sądu Najwyższego do wypadków szczególnie uzasadnionych w rozumieniu art. 102 k.p.c. można zaliczyć sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu sprawy oraz fakt, iż powód działał w procesie w przeświadczeniu słuszności swych żądań (tak: SN w wyroku z dnia 15 marca 1982r. I CZ 30/82; w wyroku z dnia 1 października 1974r. II PR 207/74; postanowieniu z dnia 11 września 1973r. sygn. akt I CZ 122/73 OSNC 1974/5/98). Powód dochodził zadośćuczynienia w związku ze śmiercią babki i sprawa ta miała dla niego charakter szczególny. Był przekonany o słuszności swojego żądania, dlatego wystąpił na drogę postępowania sądowego, korzystał z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, a ostatecznie ocena należała do decyzji sądu. Nie można więc zgodzić się z pozwanym, że roszczenie powoda było oczywiście bezzasadne. Sąd weryfikował jego zasadność, prowadząc postępowanie dowodowe. Powód jest człowiekiem młodym, samodzielnie prowadzi gospodarstwo domowe, ponosi wszystkie koszty utrzymania z dochodów wynoszących 1.460 zł miesięcznie. Obciążenie go kosztami procesu w tej sytuacji stanowiłoby istotny uszczerbek dla jego koniecznego utrzymania.

Nadto ingerencja Sądu odwoławczego w rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji w zakresie zastosowania art. 102 k.p.c., następuje jedynie w sytuacji, gdy dokonana przez sąd pierwszej instancji ocena jest dowolna i oczywiście pozbawiona uzasadnionych podstaw (postanowienie SN z dnia 25 marca 2011r. sygn. IV CZ 136/10, postanowienie SN z dnia 9 lutego 2012r. sygn. III CZ 2/12), a taka okoliczność nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z a art. 397 § 2 k.p.c.